

..เรื่องน่ารู้...กฎหมายเกี่ยวกับต้นไม้ใหญ่ในเมือง

นำเสนอเมื่อ : 19 มิ.ย. 2552

กฎหมายเกี่ยวกับต้นไม้ใหญ่ในเมือง

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

ไปที่: [ป้ายบอกทาง](#), [ค้นหา](#)

ประเทศไทยยังไม่มี**กฎหมาย**ที่ออกมาเป็นการเฉพาะสำหรับการจัดการหรือ **อนุรักษ์**ต้นไม้ในเมืองโดยตรง

มีเพียงบางมาตราใน**ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์**ที่กล่าวถึง**ความรับผิดชอบละเมิด** เช่น มาตรา 434

ว่าด้วยความเสียหายเกี่ยวกับการบกพร่องในการปลูกหรือ**ค้ำจุน**ต้นไม้หรือกอไผ่ และบทบัญญัติในบรรพ 4 หมวด 2 ว่าด้วย**แดนแห่งกรรมสิทธิ์**และการใช้กรรมสิทธิ์เป็นต้น

กับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบจากต้นไม้โดยอนุโลมอาจสรุปเฉพาะที่เกี่ยวกับต้นไม้ดังนี้:-

[**แก้**] กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิและการละเมิด

- มาตรา 1344 **รั้วต้นไม้**ซึ่งหมาย**เขตที่ดิน** ให้สันนิษฐานว่าเจ้าของที่ดินทั้งสองข้างเป็นเจ้าของร่วมกัน
- มาตรา 1345 เจ้าของรั้วต้นไม้รวมมี**สิทธิ์**ตัดรั้วต้นไม้ได้ถึงแนวเขตที่ดินของตน
- มาตรา 1346 ดอกผลของต้นไม้ตรงแนวเขตที่เป็นเจ้าของร่วมกันตกเป็นของเจ้าของคนละส่วนเท่ากัน และหากตัดโคนลูกก็เป็นเจ้าของไมคนละส่วน
- มาตรา 1347 เจ้าของที่ดินมี**สิทธิ์**ตัดรากหรือกิ่งที่ยื่นเข้ามาและเอาไว้เสียได้ หากได้บอกผู้ครอบครองต้นไม้ให้ตัดนานพอควรแล้ว
- มาตรา 1348 ดอกผลของต้นไม้ที่หล่นตามปกติลงในที่ดินแปลงใดถือเป็นดอกผลของที่ดินแปลงนั้น

จะเห็นได้ว่ากฎหมายข้างต้นเป็นเรื่องของ**สิทธิและการละเมิด**

ทั่วไปที่มีต้นไม้เข้าไปเกี่ยวข้อง อาจมีกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการป่าไม้ และกฎหมายใหม่ๆ เกี่ยวกับ [สิ่งแวดล้อม](#) และ [ระบบนิเวศ](#) มีกล่าวเกี่ยวกับต้นไม้ไว้มาก แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายที่ตราออกมาโดยเฉพาะเพื่อการ [อนุรักษ์](#) ต้นไม้ไว้หรือเพื่อบังคับให้ [ปลูกต้นไม้](#) ขึ้นโดยตรง

[[แก้](#)]

[ความรับผิดชอบทางกฎหมาย](#)

จากการละเลยปล่อยให้ต้นไม้ก่ออันตราย

การดูแล [ต้นไม้ถนน](#) ที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นกฎหมายเกี่ยวกับต้นไม้มีแนวโน้มจะทวีมากขึ้นในอนาคต ตามจำนวนต้นไม้ที่โค่นระดมปลูกในเมืองต่างๆ ในขณะนี้คือ ความรับผิดชอบอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากต้นไม้ ดังปรากฏในตามข่าวหนังสือพิมพ์บ่อยครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากเจ้าของต้นไม้ผู้อันตรายที่ปล่อยปละละเลยไว้ไม่ดูแลปล่อยให้เกิดอันตรายล้มทับคนบาดเจ็บหรือตาย หรือทำให้ทรัพย์สินเสียหาย ซึ่งไม่ได้เกิดจาก [เหตุสุดวิสัย](#) เจ้าของต้นไม้จึงมักจะแพ [คดี](#) ต้องชดเชย [ค่าเสียหาย](#) และเสียเวลากับคดีความ หากเจ้าของเอาใจใส่ดูแลต้นไม้อย่างถูกต้อง เมื่อเกิดล้มทับคนหรือทรัพย์สินเสียหายอันเนื่องมาจากลม [พายุ](#) ที่รุนแรงผิดปกติก็ไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเนื่องจากเป็นเหตุสุดวิสัย จึงหาวิตกว่าต้นไม้ที่ [กรุงเทพมหานคร](#) [เมืองเทศบาล](#) และ [อบต.](#) ต่างๆ ที่ปลูกไปแล้วนับล้านต้นด้วยต้นไม้ที่ไม่ได้ [มาตรฐาน](#) และด้วยการดูแลรักษาและ [ตัดแต่ง](#) ผิดวิธี ซึ่งยอมสร้างปัญหาให้เจ้าของเมื่อโตเต็มที่ ในต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายในการ [ตัด](#) และ [ชดเชย](#) ค่าเสียหายจากต้นไม้อันตรายมีสูงมากกว่าการ [จัดหา](#) ต้นไม้ดี ๆ มาปลูกและ [การจัดตั้ง](#) และ [ดำเนินงาน](#) หน่วยงานป่าไม้ในเมืองหลายเท่า

ปัจจุบัน ต้นไม้มีความสำคัญต่อเมืองมากขึ้นเป็นลำดับ มีการรณรงค์การสร้าง "[ป่าไม้ในเมือง](#)" (urban forestry) เพื่อลดปัญหา [มลพิษ](#) ดังนั้น ต่างประเทศจึงออกกฎหมายส่งเสริมให้มีการปลูกและดูแลรักษาต้นไม้อย่างจริงจัง เพราะกฎหมายที่ดีและทันสมัยจะทำให้การพัฒนาบ้านเมืองรุดหน้าอย่างสอดคล้องและกลมกลืนกับธรรมชาติ

[[แก้](#)] [อ้างอิง](#)

- [เดชา บุญค้ำ](#) ต้นไม้ใหญ่ในงานก่อสร้างและพัฒนาเมือง

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543

ดึงข้อมูลจาก "<http://th.wikipedia.org/wiki/>